

ನವಿಲುಗನ್ನಡಿ

▶ ಹೇನ ವರುಂದ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕಥೆಗಾರ ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್ ಅವರ ಲಂಡನ್ ಪ್ರವಾಸನುಭವದ ಹರಟಿ ರಾಹದ 'ಬಾಕಿಗೆ ಕಿ' ಕುರಿತ ಬರಹ ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಯಿಂದಿನ್ನು, ಜನಸ್ತಿಯತೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಿನಿಮಾ ಕವಿಗಳು, ಸಮಯದ (ಸ್ಥಾತ್ರೀ) ಒತ್ತಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು, ತಮಗೆ ಆಪ್ತರಾದ ಅನಾಮಿಕ ಕವಿಗಳ ಪಡ್ಡಗಳನ್ನು ಬಾಕಿಗೆ ತೆತ್ತು ಬಳಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಂತು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾನಪದ ತ್ವಾ ದಿ.ಎಸ್.ಕೆ. ಕರೀಂಖಾನ್‌ರಂಧ್ರ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರು ಮಾಡುಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ್, ಹೆಸರಾಂತ ಸಿನಿಮಾ ಕವಿಗಳೇ ಅವರಿಂದ ಬರೆಸಿದ ಹಾಗುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ರಿಂಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದೇನು ಅಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರವಲ್ಲ; ಮನರಂಜನಾ ಜಗತ್ತಿನ 'ಜೀನಾಸ್ಟ್ ಎಂಟ್' ಬೆಂಡಿಕೆ ಪೂರ್ಯಕೆ ವ್ಯವಹಾರ ಅಷ್ಟೇ. ಕಾವ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ವಾಿತ್ಯ ಸಷ್ಟುವೂ ಅಲ್ಲ.

ಸರ್ಜಿಕೆ, ಹುಟ್ಟಿ

▶ ಕಲ್ಲೀಶ್ ಕುಂಬಾರ್ ಅವರ 'ಮನದ ವಿರಕೆ' ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುವರ್ತನ್ನ ಹೊಲಬನ್ನು ಮರ್ಕೆ ಬರೆದ ಇಲ್ಲವೇ ತಾನೇ ಮರದ ನೇವೆ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕಲ್ಲುವರ್ತನಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸಂಭಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳುಮ್ರುಷ್ಟಿ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟಗೊಂಡಂತಿದೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪ್ರಷ್ಟೆಯಾದ 'ರಕ್ತಸಂಬಂಧ'ಗಳ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮೂಡುವ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಳ್ಯಾ ಕೀರ್ತನೆನಲ್ಲ!

ರವಿ ಪಾಟೀಲ್, ಬೆಳಗಾವಿ

▶ ಮಧುರಾ ಕಣಿಮ್ ಅವರ 'ಕಣ್ಣಾಮುಢ್ಯೇ ಕಾಡೇ ಗೂಡೇ' ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿನವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನ್ನಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಶೋಷಣೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ಯೇಸ್ಟ್ ಪಾಬಿ ಕಿನೋಜಾ ಅವರ ಮಾನವೀಯತೆ— ನಂಬುಂಡ, ಮಹಾದೇವಿ, ಬಸನಿಗಂಗ ಬದುಕಿಗೆ ನೆಲೆಯನ್ನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ

ದೇವೀಂದ್ರಪ್ಪ ಬಿ.ಕೆ.

ಕಾಣೆ-ಕಣಿಕು
ಹೇನ ತಪ್ಪಾರಿನ ಕಥೆ

▶ 'ತಾಳಮದ್ಭಾಯಿಲ್ಲ' 'ಅಹಂ'ಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ' ಎಂಬಭಾಕರ ಬೋಂತಿ ಸಂದರ್ಭನ (ಕೋಡಿಬೆಟ್ಟು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ) ವಿದ್ದು ಪ್ರಾಣವಾಗಿದೆ. ತತ್ತ್ವಾಸ್ತಾ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ದೇವನನ್ನು ನೋಡುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತತ್ತ್ವಾಸ್ತಾ ನಿಯೀ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಅರ್ಥಗಳಿಂಥಾದದ್ದು.

ಕಂಕರನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟೆ ಮಾಡೆಗೇರಿ

▶ 'ನನ್ನ ಒದು' ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಸುಖ್ಯ ಹೊಲೆಯಾರ್ ಅವರ ದು:ಖ ಆರದ ನೆಲದಲ್ಲಿ' ಕೃತಿ ಕುರಿತು ಪ್ರೇರಣೆ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ತ್ವಾವನಹಳ್ಳಿ ಅವರ ವಿಶ್ವೇಷಣೆ ಒದಿದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನವುಣಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲ ಬೋದಕಗಳನ್ನು ವ್ಯಯೋಗಿಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವಗಳನ್ನು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಸಂತೋಷವಾಗಿಬಹುದಲ್ಲವೇ ಎಂದು.

ಗುರುರಾಜ ಕ. ನಾಯಕ, ಬೆಂಗಳೂರು